

Világi énekek és versek

B. P. 1800

A Felvidéken 1800 táján összeállított kéziratok énekeskönyvet a kiváló textológus, Stoll Béla (1928–2011) fedezte fel még az 1950-es években. Mint írta, azért különleges a XVIII. századi kéziratok versgyűjtemények között, mert „mintegy 70 százaléka – kései leírása ellenére – a XVIII. század első feléből való”, s a régió költőjének, Amadé Lászlónak és epigonjainak igen sok szerzeménye található benne. Az irodalomtörténészek számára azért fontos ez a szinte elfeledett kézirat, mert lapjain tetten érhető a „magyar verselés történetének az a jelentős fordulata, mely az olasz és német gáláns költészet ritmikai formáinak és strófaszerkezeteinek meghonosításával a változatosság és gazdagodás egészen új lehetőségeit teremtette meg” – közszájra kerülve pedig populáris irányzattá vált a XVIII. század magyar lírájában.

Küllős Imola 1976-ban sajtó alá rendezett, azóta gépiratban várakozó forráskiadása 42 évvel később, kibővített jegyzetapparátussal jelenik meg a magyar közköltészeti kutatások régi-új ösztönzőjeként.

Világi énekek és versek B. P. 1800

reTextum

Világi énekek és versek

B. P. 1800

Forráskiadás

·r·e·c·i·t·i·

RETEXTUM

A reciti kiadó *ReTextum* című könyvsorozata szövegeket közöl. A szerkesztőség és a sorozatszerkesztők koncepciója szerint egy adott szöveg kritikai igényű újrapagy első közlése nem egy elvárt lépést jelent az ideálisnak feltételezett szövegállapot felé, mivel azt gondoljuk, hogy nincs egy ideális szövegállapot. A sorozatban megjelenő szövegek is csupán szövegváltozatok. Szándékaink szerint egy adott pillanat szakmai kritériumai alapján a legjobbak.